

ACTA APOSTOLICAE SEDIS

COMMENTARIUM OFFICIALE

SUMMARIVM

Acta Pil Pp. XII: Sacrum Consistorium, p. 137 — Constitutiones Apostolicae, p. 139 — Epistula, p. 144 — Homilia, p. 146.

Acta SS. Congregationum: *S. C. Consistorialis:* Provisio Ecclesiarum, p. 151 — *S. C. pro Ecclesia Orientali:* Decretum, p. 152 — *S. C. Rituum:* I. Decretum de miraculis pro beatificatione Ven. S. D. Mariae Gulielmae de Rodat, p. 157. II. Decretum de Tuto pro beatificatione Ven. S. D. Mariae Crucifixae Di Rosa, p. 160.

Acta Officiorum: *Dataria Apostolica:* Declaratio, p. 163.

Diarium Romanae Curiae: *S. C. del Riti:* Congregationi varie — *S. Penitentiaria Apostolica:* Avviso di concorso — *Segreteria di Stato:* Nomine — Necrologio, pp. 164-168.

TYPIS POLYGLOTTIS VATICANIS

M • DCCC • XL

Directio:

Palazzo Apostolico — Città del Vaticano

Administratio:

Libreria Vaticana — Città del Vaticano

Pretium annuae subscriptionis:

In Italia, Lib. 35 — extra Italiam, *L. it.* 55 —

Pretium unius fasciculi:

In Italia, Lib. 4 — extra Italiam, *L. it.* 4,50

« Bis fere in mense (Commentarium) prodibit ac quotiescumque vel necessitas vel utilitas id postulare videbitur » (Ex Commentarii Officialis ratione, die 29 Octobris 1908 edita).

INDEX HUIUS FASCICULI

(An. XXXII, n. 5 - 19 Aprilis 1940)

ACTA PII PP. XII

SACRUM CONSISTORIUM

CONSISTORIUM SEMIPUBLICUM 137

CONSTITUTIONES APOSTOLICAE

- I. *Dyrrachiensis* (Albaniae Australis). - Ab Archidioecesi Dyrrachienſi pars distrahitur complectens Albaniae Australis territorium, atque nova exinde Administratio Apostolica, « Albaniae Australis » nomine, constituitur. - 11 Novembris 1939 139
- II. *Natalensis* (Calcoënsis). - A Natalensi Dioecesi quaedam territorii pars selungitur et nova exinde Dioecesis, « Calcoënsis » nuncupanda, erigitur, Metropolitanae Ecclesiae Parahybensi suffraganea. - 25 Novembris 1939 141

EPISTULA

Superiore anno. - Ad Edmum P. D. Aloysium tit. S. Pudentianae S. R. E. Cardinalem Maglione, a publicis Ecclesiae negotiis: ut preces fundantur ad populorum pacem conciliandam. - 15 Aprilis 1940 144

HOMILIA

A Sanctissimo D. N. Pio Pp. XII, die 24 mensis Martii anni 1940 in Basilica Vaticana habita, inter sacra Paschatis sollemnia 146

ACTA SS. CONGREGATIONUM

SACRA CONGREGATIO CONSISTORIALIS

Provisio Ecclesiarum 151

SACRA CONGREGATIO PRO ECCLESIA ORIENTALI

Decretum. De recta cleri orientalis institutione in territoris patriarchalibus. - 27 Ianuarii 1940 152

SACRA CONGREGATIO RITUUM

- I. *Ruthenen.* - Decretum de miraculis pro beatificatione venerabilis Servae Dei Mariae Gulielmae de Rodat, Fundatricis Sororum a Sacra Familia. - 17 Martii 1940 157
- II. *Brisien.* - Decretum de « Tuto » pro beatificatione venerabilis Servae Dei Mariae Crucifixae DI Rosa, Fundatricis Congregationis Ancillarum a Caritate. - 17 Martii 1940 160

ACTA OFFICIORUM

DATARIA APOSTOLICA

Declaratio. De conditionibus in conferendo Canonatu theologiae requisitis. - 8 Aprilis 1940 163

DIARIUM ROMANAE CURIAE

- I. Sacra Congregazione dei Riti: *Varie* 164
- II. Sacra Penitenzieria Apostolica: *Avviso di concorso* 164
- III. Segreteria di Stato: *Nomine* 165
- IV. Necrologio 168

ACTA APOSTOLICAE SEDIS

COMMENTARIUM OFFICIALE

ACTA PII PP. XII

SACRUM CONSISTORIUM

CONSISTORIUM SEMIPUBLICUM

Feria V, die 4 mensis Aprilis a. 1940, in consueta aula Palatii Apostolici Vaticani, *Consistorium semipublicum* habitum est, in quo Sanctissimus Dominus Noster Pius Papa XII tam Reverendissimorum Patrum Cardinalium, quam Patriarcharum, Archiepiscoporum et Episcoporum itemque Praelatorum seu Abbatum *nullius*, quibus ius est, suffragia exceptit pro futura canonizatione Beatarum Mariae a Sancta Euphrasia Pelletier, monialis professae ex Ordine Dominae Nostrae a Caritate, fundatricis Instituti Sororum a Bono Pastore, et Gemmae Galgani, virginis saecularis.

Suffragia excepturus Beatissimus Pater haec praefatus est:

VENERABILES FRATRES,

Causae de sanctitatis honoribus decernendis cum Beatae Mariae a S. Euphrasia Pelletier, moniali professae Ordinis Dominae Nostrae a Caritate eidemque Instituti sororum a Bono Pastore Legiferae Matri, tum Beatae Gemmae Galgani, virgini Lucensi, eo diligenti studio pertractatae fuere, quo ut nostis, Apostolica Sedes res eiusmodi dispicere ac perpendere assolet.

Etenim, postquam Sacrum Consilium ritibus tutandis ex Romani Pontificis mandato rem totam religiosissime recognovit,

et hinc inde rationes omnes, quasi in iusta trutina positas, aequali lance libravit, Nos quoque easdem causas Nobis allatas accurate inspeximus, atque Apostolica auctoritate Nostra ediximus tuto procedi posse ad sollemnem harum Beatarum Virginum consecrationem celebrandam. Habita praeterea sunt hac eadem super re Consistoria duo, secretum unum, publicum alterum. Dubium igitur non est omnia fuisse sedulo diligenterque pensata in suaque luce posita.

Cupimus nihilominus consilii etiam vestri lumen menti Nostrae ne desit; atque adeo iussimus ad vos singulos universos legitimos commentarios de harum Beatarum Virginum vita opportuno tempore mitti, unde facile vobis esset necessarias haurire notitias ad propositas causas diiudicandas. Velitis igitur in praesens, alius ex alio secundum dignitatis vestrae gradum, quid opinemini ultro aperteque Nobiscum communicare.

Exceptis vero adstantium suffragiis, Ssm̃us Dominus Noster haec addidit :

Concordi voce concordique animo vos Nobiscum consentire laetamur admodum; ac pro certo habemus communem sententiam Nostram ac vestram christifidelium omnium votis ac precibus respondere. Nihil igitur cunctandum esse ducimus ut mentem Nostram vobis aperiamus. Nobis scilicet deliberatum est rem in Petriana Basilica sollemni apparatu sollemnibusque caerimoniis agere die II proximi mensis Maii, Ascensionis D. N. Iesu Christi dicato. Atque interea vos omnes, rogamus, preces vestras ne intermittatis ut laetabilis hic eventus ad Dei gloriam per sancte vivendi exempla manifestandam summopere conferat; id quoque comprecantes ut hoc, quod omnes communibus votis praestolamur, cum Catholicae Ecclesiae, tum universo humano generi, trepidis in praesens afflictisque rebus laboranti, propitium, faustum ac salutare sit.

Tum R. P. D. Carolus Respighi, Praefectus Apostolicarum Caeremoniarum, absente Procuratore fiscali Camerae Apostolicae, Protonotarios

Apostolicos praesentes consueta formula rogavit ut de actis in Consistorio semipublico instrumentum conficerent ad perpetuam rei memoriam.

Et R. P. D. Alfridus Vitali, ex Protonotariis Apostolicis adstantibus senior, idem spopondit dicens « Conficiemus », conversusque ad Cubicularios de numero participantium qui erant circa Solium, eosque appellans, prosecutus est « Vobis testibus ».

CONSTITUTIONES APOSTOLICAE

I

DYRRACHIENSIS (ALBANIAE AUSTRALIS)

AB ARCHIDIOECESI DYRRACHIENSI PARS DISTRAHITUR COMPLECTENS ALBANIAE AUSTRALIS TERRITORIUM, ATQUE NOVA EXINDE ADMINISTRATIO APOSTOLICA, « ALBANIAE AUSTRALIS » NOMINE, CONSTITUITUR.

PIUS EPISCOPUS

SERVUS SERVORUM DEI

AD PERPETUAM REI MEMORIAM

Inter regiones, quas fel. rec. Pius Papa Undecimus Motu proprio *Sancta Dei Ecclesia* diei vigesimaquintae Martii mensis elapsi anni, S. Congregationis pro ecclesia Orientali iurisdictioni tribuit, pars australis exstat Albaniae regni, ad Archidioecesim Dyrrachiensem hactenus pertinens. Cum itaque in regione illa fidelium numerus tum latini tum byzantini ritus tam valde, Deo favente, auctus sit et adhuc in dies augeatur, ut, eorum spirituali bono Archiepiscopus Dyrrachiensis difficulter prospicere queat, Venerabilis Frater Leo Ioannes Baptista Nigris, Archiepiscopus titularis Philippensis, Delegatus Apostolicus in Albania, a Nobis postulavit ut ab Archidioecesi Dyrrachiensi ea distrahatur pars S. Congregationis pro Ecclesia Orientali iurisdictioni iam subiecta et nova ex ea Administratio Apostolica constituatur. Nos autem, pro supremi quo fungimur apostolatus officio, omnia quae aeternae animarum saluti utilia videantur procurare satagentes, de venerabilium Fratrum Nostrorum S. R. E. Cardinalium S. Congregationi pro Ecclesia Orientali praepositorum consilio, audito quoque hodierno Dyrrachiensi Archiepiscopo, re mature perpensa, praefati Delegati Apostolici precibus annuendum censuimus. Suppleto igitur, quatenus opus sit, quorum in-

tersit. vel eorum qui sua interesse praesumant consensu, apostolicae Nostrae potestatis plenitudine ab Archidioecesi Dyrrachiensi partem illam disiungimus complectentem Albaniae australis territorium, quod intra limites civilium Provinciarum vulgo de *Elbassan, Korca, Berat, Valona, Argyrocastro* continetur, atque ex ita avulso territorio novam constituimus Administrationem Apostolicam *Albaniae Australis* nomine nuncupandam, eamque S. Congregationis pro Ecclesia Orientali iurisdictioni subiectam volumus. Ipsius autem Administratori Apostolico plenam tribuimus iurisdictionem super omnes paroecias et missiones constitutas et constituendas tum latini tum byzantini ritus, itemque super omnes fideles utriusque ritus intra eiusdem Administrationis limites exstantes, eique omnia concedimus iura et facultates ad ceteros per orbem Administratores Apostolicos ad iuris normam spectantes, eumque iisdem adstringimus oneribus et obligationibus quibus ceteri adstringuntur. Quae omnia, ut supra disposita et constituta, rata ac valida esse volumus et iubemus, contrariis quibuscumque minime obstantibus. Volumus denique ut harum Litterarum transumptis vel excerptis etiam impressis, manu tamen alicuius notarii publici subscriptis ac sigillo viri in ecclesiastica dignitate vel officio constituti munitis, eadem prorsus tribuatur fides, quae hisce Litteris tribueretur, si ipsaemet exhibitae vel ostensae forent. Nemini autem hanc paginam dismembrationis, constitutionis, concessionis, decreti et voluntatis Nostrae infringere, vel ei contraire liceat. Si quis vero id ausu temerario attentare praesumpserit, indignationem omnipotentis Dei et beatorum Apostolorum Petri et Pauli se noverit incursurum.

Datum Romae apud S. Petrum, anno Domini millesimo nongentesimo trigesimo nono, die undecima mensis Novembris, Pontificatus Nostri anno primo.

Fr. TH. PIUS, O. P., Card. BOGGIANI

Cancellarius S. R. E.

EUGENIUS Card. TISSERANT

S. C. pro Ecclesia Orientali a secretis

Franciscus Hannibal Ferretti, *Proton. Apost.*

Arthurus Mazzoni, *Proton. Apost.*

Loco & Plumbi

Reg. in Canc. Ap., vol. LXII, n. 32. - Al. Trussardi.

II

NATALENSIS
(CAICOËNSIS)

A NATALENSI DIOECESI QUAEDAM TERRITORII PARS SEIUNGITUR ET NOVA EXINDE DIOECESIS, « CAICOËNSIS » NUNCUPANDA, ERIGITUR, METROPOLITANAE EC-CLESIAE PARAHYBENSI SUFFRAGANEA.

PIUS EPISCOPUS

SERVUS SERVORUM DEI

AD PERPETUAM REI MEMORIAM

E dioecesibus, quae ob nimiam territorii amplitudinem ab uno vel diligentissimo Antistite vix regi queant, partem seiungere et novas exinde dioeceses erigere opportunum ducimus, ut, aucto Pastorum numero, uberioribus possit dominicus grex fructus percipere. Quod quidem prae oculis habentes, Nos, de venerabilium Fratrum Nostrorum S. R. E. Cardinalium S. Congregationi Consistoriali praepositorum consilio, ac prae-habito venerabilis Fratris Benedicti Aloisi Masella, Archiepiscopi Titularis Caesariensis in Mauretania, apud Brasilianam Rempublicam Nun-tii Apostolici, favorabili voto, re mature perpensa, libenter excipiendas duximus preces venerabilis Fratris Marcolini de Souza Dantas, Epi-scopi Natalensis, qui a Nobis expostulavit ut, ad maiorem christifide-lium utilitatem, ex amplissimo suae dioecesis territorio pars separe-tur, ex qua nova possit Dioecesis constitui. Suppleto igitur, quatenus opus sit, aliorum quorum intersit, vel qui sua interesse praesumant con-sensu, apostolicae Nostrae potestatis plenitudine a praefata dioecesi Natalensi territorii partem distrahimus binas complectentem paroecias in *Caicò* urbe exstantes, nec non paroecias municipiorum *Curraes Novos*, *Acary*, *Jardin do Seridò*, *Parelhas*, *Serra Negra*, *Flores*, atque ex ita avulso territorio novam erigimus et constituimus dioecesim, quam a *Caicò* urbe « Caicoënsem » nuncupari volumus ac decernimus. Huius novae dioecesis fines erunt: ad septentrionem continui Sanctae Annae montes; ad orientem montium *Doutor* iuga et Status *Parahyba* limes; ad meridiem et occidentem septentrionales eiusdem Status fines. Ipsius dioecesis episcopalem sedem in *Caicò* urbe, a qua dioecesis illa ut iam diximus nomen mutuatur, constituimus, ipsamque propterea ad civitatis episcopalis fastigium extollimus, eique tribuimus privilegia et iura omnia, quibus ceterae episcopales civitates pollent. Episcopi autem ca-

thedram in paroeciali ecclesia Deo in honorem S. Annae dicata, in eadem urbe exstante, figimus eamque ad Cathedralis Ecclesiae gradum et dignitatem evehimus; eique igitur atque Caicoënsibus pro tempore Episcopis omnia concedimus iura, privilegia, honores, insignia, favores et gratias, quibus ceterae Cathedrales Ecclesiae earumque Praesules iure communi fruuntur et gaudent, illosque iisdem adstringimus oneribus et obligationibus quibus ceterae Cathedrales Ecclesiae earumque Antistites adstringuntur. Dioecesim vero Caicoënsem suffraganeam constituimus Metropolitanæ Ecclesiae Parahybensis, illiusque pro tempore Episcopos metropolitico Parahybensis Archiepiscopi iuri subiicimus. Cum autem praesentis temporis adiuncta haud permittant ut in nova hac dioecesi Canonicorum Capitulum modo erigatur, indulgemus ut interim pro Canonicis dioecesani Consultores ad iuris tramitem seligantur et adhibeantur. Mandamus insuper ut, quamprimum fieri poterit, saltem parvum Seminarium iuxta Codicis praescripta et normas a S. Congregatione de Seminariis et Studiorum Universitatibus traditas instituantur, itemque ut novae dioecesis Caicoënsis sumptibus bini delecti iuvenes, aut modo saltem unus, non intermissa vice in almam hanc Urbem mittantur ut in Pontificio Seminario Brasiliano in spem Ecclesiae instituantur. Quod porro attinet ad huius novae Dioecesis regimen et administrationem, ad Vicarii Capitularis, seu Administratoris, sede vacante, electionem, ad clericorum et fidelium iura et onera aliaque huiusmodi, adamussim servanda iubemus quae sacri canones ad rem praescribunt. Quod vero ad clerum peculiariter spectat statuimus ut simul ac de huius Caicoënsis dioecesis erectione Litterae ad executionem deductae fuerint, eo ipso eidem censeantur adscripti clerici qui in eius territorio legitime degunt. Episcopalem autem mensam constituent Curiae emolumenta et oblationes quae fideles, in quorum bonum dioecesis erecta est, praebere solent, praeter ea quae ad hunc finem iam collecta sunt. Volumus denique ut documenta et acta, quae dioecesim Caicoënsem eiusque clericos et fideles respiciunt, a Cancellaria dioecesis Natalensis tradantur novae dioecesis Cancellariae, ut in eius archivio servantur. Ad quae omnia ut supra disposita et constituta executioni mandanda quem supra diximus venerabilem Fratrem Benedictum Aloisi Masella, apud Brasilianam Rempubliam Nuntium Apostolicum, delegamus, cui omnes propterea tribuimus ad id necessarias et opportunas facultates, etiam subdelegandi ad effectum de quo agitur quemlibet virum in ecclesiastica dignitate constitutum, eidemque onus imponimus ad S. Congregationem Consistorialem authenticum executionis actorum exemplar quamcitius mittendi. Praesentes autem Litteras et in eis contenta quaecumque, etiam ex eo quod

quilibet quorum intersit, vel qui sua interesse praesumant, etiam si specifica et individua mentione digni sint, auditi non fuerint, vel praemissis non consenserint, nullo unquam tempore de subreptionis vel obreptionis aut nullitatis vitio, seu intentionis Nostrae, vel quolibet alio, licet substantiali et inexcogitato, defectu notari, impugnari, vel in controversiam vocari posse, sed eas, tamquam ex certa scientia ac potestatis plenitudine factas et emanatas, perpetuo validas existere et fore, suosque plenarios et integros effectus sortiri et obtinere, atque ab omnibus ad quos spectat inviolabiliter observari debere; et, si secus super his a quocumque, quavis auctoritate, scienter vel ignoranter contigerit attentari, irritum prorsus et inane esse et fore volumus ac decernimus; non obstantibus, quatenus opus sit, regulis in synodalibus, provincialibus, generalibus universalibusque Conciliis editis, generalibus vel specialibus Constitutionibus et Ordinationibus Apostolicis et quibusvis aliis Romanorum Pontificum Praedecessorum Nostrorum dispositionibus ceterisque contrariis, etiam speciali mentione dignis, quibus omnibus per praesentes derogamus. Volumus denique ut harum Litterarum transumptis, etiam impressis, manu tamen notarii publici subscriptis ac sigillo viri in ecclesiastica dignitate vel officio constituti munitis, eadem prorsus tribuatur fides, quae praesentibus Litteris tribueretur, si ipsaemet exhibitae vel ostensae forent. Nemini autem hanc paginam dismembrationis, erectionis, concessionis, subiectionis, statuti, mandati, delegationis, derogationis et voluntatis Nostrae infringere vel ei contraire liceat. Si quis vero id ausu temerario attentare praesumpserit, indignationem omnipotentis Dei ac beatorum Apostolorum Petri et Pauli se noverit incursurum.

Datum Romae apud S. Petrum, anno Domini millesimo nongentesimo trigesimo nono, die vigesima quinta mensis Novembris, Pontificatus Nostri anno primo.

Fr. TH. PIUS, O. P., Card. BOGGIANI

Fr. RAPHAËL C. Card. ROSSI

Cancellarius S. R. E.

S. C. Consistorialis a Secretis

Alfridus Vitali, *Proton. Apost.*

Franciscus Hannibal Ferretti, *Proton. Apost.*

Loco & Plumbi

Reg. in Canc. Ap., vol. LXII, n. 48. - Al. Trussardi.

EPISTULA

AD EM̃UM P. D. ALOYSIUM TIT. S. PUDENTIANAE S. R. E. PRESB. CARDINALEM
MAGLIONE, A PUBLICIS ECCLESIAE NEGOTIIS: UT PRECES FUNDANTUR AD
POPULORUM PACEM CONCILIANDAM

PIUS PP. XII

Dilecte Fili Noster, salutem et Apostolicam Benedictionem. — Superiore anno, cum caelum tetrīs infuscabatur nubibus, atque armorum clangor, minitantium bella, trepidos tenebat omnes, Nos, qui filiorum maerores anxitudinesque paterno participamus animo, tibi litteras dedimus,¹ quibus per te christianos omnes adhortabamur ut, mense maio proxime adventante, ad magnam Dei Parentem idcirco preces funderent ac vota, ut eadem benignissima Mater Filium suum, ob admissa tot scelera offensum, nobis miseris conciliaret, utque, discrepantibus rationibus iure compositis sedatisque animis, populorum concordia redintegraretur. In praesens vero, rebus in deterius versis, cum saeviens bellum exardescat, iamque paene innumeras rerum iacturas doloresque pepererit, facere non possumus quin iterum omnes enixe obtestemur, quotquot ubique terrarum habemus filios, ut per proximum mensem, Deiparae Virgini dicatum, ad eius aram cotidie adeant, suppliciter deprecaturi.

Norunt profecto omnes Nos, inde ab exorto bello, nihil reliqui fecisse ut, quibus rationibus potuerimus — cum publicis documentis orationibusque, tum de re colloquendo tractandoque — ad pacem atque concordiam renovandam, quae iustitiae fulcimine niteretur ac mutua fraternaque perficeretur caritate, adhortaremur omnes. Ac tibi, Dilecte Fili Noster, qui tum prope Nobis ades in universa Ecclesia gubernanda, intimaque consuetudine uteris Nostra, probe cognitum est belligerantium populorum doloribus angoribusque tam vehementer Nos affici. ut illa in hanc rem Apostoli Pauli verba geminare liceat Nobisque tribuere: « Quis infirmatur, et ego non infirmor? »² Praeterea non modo ob ea, quae in dimicantes gentes teterrima mala ingruunt, summa maestitia Noster oppletur animus, sed ob discrimina etiam, formidolosiora cotidie, quae in ceteras quoque Nationes impendere videantur. Atsi, ut diximus, nihil pratermisimus, quidquid humanae opis est humanique consilii, ut hunc detrimentorum cumulum removeremus, summam tamen spem Nostram in eo reponimus, qui unus omnia potest, qui terram sua palmā concludit, cuiusque in manibus sunt et populorum sortes et eorundem

¹ Epist. Quandoquidem d. d. xx apr. MDCCCXXXIX.

² II Cor., XI, 29.

Ac faxis benignissimus Deus, tot comprecantium vocibus, innocentium praesertim puellorum, ad misericordiam permotus, ut, sedatis coniunctisque fraterno amore animis, ac recto ordine compositis tranquillatisque rebus, quam primum pacis iris felicioraque tempora humanae consortioni affulgeant.

Tu vero, Dilecte Fili Noster, velis haec vota atque hortamenta Nostra, aptiore quo duxeris modo, cum omnibus communicare, imprimisque cum sacrorum Antistitibus totius catholici orbis, quos semper voluntati Nostrae deditissimos experti sumus, quorumque pastoralementem sollicitudinem tot rationibus exploratam habemus.

Interea autem, divinorum munerum auspicem, paternaeque voluntatis Nostrae testem, cum tibi, Dilecte Fili Noster, tum iis singulis universis, qui hortationi huic Nostrae libenti parebunt animo ac nominatim carissimorum Nobis puerorum phalangi, Apostolicam Benedictionem peramanter in Domino impertimus.

Datum Romae, apud Sanctum Petrum, die xv mensis aprilis, anno MDCCCXXX, Pontificatus Nostri secundo.

PIUS PP. XII

HOMILIA

A SANCTISSIMO D. N. PIO PP. XII, DIE XXIV MENSIS MARTII ANNI MDCCCXXX IN BASILICA VATICANA HABITA, INTER SACRA PASCHATIS SOLLEMNIA.

Venerabiles Fratres ac Dilecti Filii,

« Exsultet iam angelica turba caelorum; exsultent divina mysteria ... gaudeat et tellus tantis irradiata fulgoribus! »¹ Silent maestissimae sacrorum vatum lamentationes, ac templa, deposito squalore, festivis concentibus festivisque ornatibus renident, ipsumque Crucis tropaeum victoriae palma decorat. Divinus enim Redemptor de triumphata morte victor surrexit, nobisque, quasi sacram hereditatem, vitam, pacem, salutem attulit.

Quodsi in praesens populi fere omnes, vel saeviente bello exagitati, vel futuri temporis discrimina reformidantes, anxia trepidatione laborant, Paschalia tamen Sollemnia mortalium animos ad superna gaudia revocant, easque reviviscere auge-

¹ Miss. Rom., Sab. S.

rique iubent, quibus tantopere indigemus, christianae fidei, spei caritatisque virtutes. Atque utinam, Venerabiles Fratres ac Dilecti Filii, quemadmodum hodie Nostrum vestrosque animos caeleste gaudium perfundit hisce virtutibus altum, ita ubique terrarum homines universi sacram huius diei admonentem vocem audiant, sacraque illa afficiantur laetitia, quae una potest huius vitae mulcere dolores, lacrimas detergere, anxietudinesque pacare. Eos equidem summo Nos maerore recogitamus, quorum menti divinae veritatis lumen non affulget, quibusque datum non est in aerumnis, quibus anguntur, e supernis sedibus spem haurire falli nesciam verique nominis solacium. Eos igitur omnes ut mortis Triumphator superna sua luce collustret precamur, ac flexanima gratia sua ita renovatos conformet, ut et ipsi paschalia adipiscantur gaudia, pignora ea quidem sempiternae beatitudinis. Singulis nempe hominibus sacra Iesu Christi Anastasis, quam hodie festivo more recolimus, spiritualis renovationis principium exstet, uti ex ea, quod historia luculentissime edocet, novus reapse saeculorum natus est ordo.

Etenim, postquam « devicto mortis aculeo ».² Christus Dominus credentibus aperuit regna caelorum, altera aetas, eaque felicior, universo humano generi affulsit. Siquidem, veluti cum primo mane e proceris montium verticibus sol emergens, nebulas caliginesque dispellit, ac lucem, calorem vitamque reducit, ita Iesus Christus e sepulcro vivus resurgens « fugat scelera, culpas lavat ... reddit innocentiam lapsis ... maestis laetitiam; fugat odia, concordiam parat. ... »³ Apostoli, qui pavidi antea ac trepidi suum deseruerant Magistrum, postquam eius de inferorum potestate victoriam mirabundi viderunt, nutantem fidem suam confirmarunt, suisque in animis paene restinctam exsuscitarunt divini amoris flammam. Superna igitur virtute freti supernaque gratia adiuti, ad novam illam, quam a Iesu Christo spiritualem vitam hauserant, participandam cum ceteris omnibus sese compararunt, ad universumque terrarum orbem non cruentantibus armis, sed veritate caritateque subigendum. Quapropter « in omnem terram exivit sonus eorum, et in fines orbis terrae verba eorum ».⁴ Pagi, oppida ac frequentissimae urbes, novo lucis appulsu experrecta, novoque amoris

² Hymn. Ambr., *Te Deum*.

³ Miss. Rom., Sab. S.

⁴ Ps. XVIII, 5; Rom. X, 78.

afflatu excitata, se renovanda senserunt. Atque ubicumque gentium sanctissima iidem Apostoli sua ponunt vestigia, inibi, quasi exorto vere novo, miri sanctitudinis flores dehiscunt suavemque odorem redolent; invicti nempe christianae fidei confessores propagatoresque, candidae virgines, quae sua castimoniae lilia illibata servant, ac strenui martyres, qui victoriae palmas suo profuso sanguine consecrant. Martyres dicimus tam plurimos, qui hac praesertim in alma Urbe, Romani imperii christianique nominis capite, Catholicae Ecclesiae fundamenta suo cruore solidarunt; quique, mortem victoriamque anhelantes, tam intrepido pectore rugientibus leonibus obstitere, ut S. Ignatii, Antiochenae Ecclesiae Episcopi, grandiloqua illa verba unicuique eorum tribui queant: « Frumentum Christi sum; dentibus bestiarum molar, ut panis mundus inveniar! ».⁵

Atsi, ut diximus, Ecclesiaeque annales praedicant, Iesu Christi de morte triumphus mirandam prorsus attulit totius mundi restorationem renovationemque, nos etiam in praesens, qui divini Redemptoris persequi vestigia volumus, spiritualis huius restorationis formam in nosmet ipsos debemus studiose laborioseque referre. Hoc quidem — ut periclitando novimus omnes — haud facilis res est; nam eiusmodi renovatio virtute christiana solummodo efficitur; virtus vero, cui humana infirmitas obstat, vim postulat atque imperat, ut suam eadem quisque vitam informet.

At vero Christus Dominus, Venerabiles Fratres ac Dilecti Filii, non modo nobis praecepta dedit; non modo eadem praecepta mirabili suae vitae exemplo confirmavit, sed superna etiam auxilia nobis pollicitus est, nobisque demisse enixeque poscentibus benignitate maxima continenter eadem dilargitur. Iesu Christi igitur asseclis nihil difficile volentibus; immo etiam, ut experiundo novimus, quo acrior colluctatio erit adversus « potestatem tenebrarum », ⁶ eo dulcior, eo suavior victoria. Omni ope igitur omnique nisu contendendum est « ut quomodo Christus surrexit a mortuis per gloriam Patris, ita et nos in novitate vitae ambulemus », ⁷ utque « abnegantes impietatem et saecularia desideria, sobrie et iuste et pie vivamus in hoc saeculo ». ⁸

⁵ Ad Rom. IV, 1 - Cf. S. Hieron., *De Viris Illus.*, c. 16.

⁶ Cf. Luc., XXII, 53; Ephes., VI, 12.

⁷ Rom., VI, 4.

⁸ Tit., II, 12.

Ita quidem ut « expoliantes ... veterem hominem cum actibus suis, et induentes novum, eum qui renovatur in agnitionem, secundum imaginem eius, qui creavit illum » * hoc reapse feliciter fiat « ut et qui vivunt, iam non sibi vivant, sed ei, qui pro ipsis mortuus est et resurrexit ». ¹⁰

Si hac agendi ratione, quam, ut vidimus, Apostolus gentium tam dilucide describit vehementerque commendat, vitam conformabimus nostram, sacra Paschatis sollemnia id nobis singulis universis afferent, ut indefatigabili labore vivam in nobismet ipsis Iesu Christi imaginem nostris moribus exprimamus, atque adeo in procellis ac tempestatibus, quibus hodie mundus formidolose concutitur, in aerumnisque omne genus, quibus tantopere in praesens hominum vita laborat, superna fruamur pace, immortalium bonorum spe reficiamur, ac caelestibus repleamur solaciis. Etenim, « si commortui sumus, et convivemus; si sustinebimus, et conregnabimus »; ¹¹ si compa-
timur, et conglorificabimur. ¹²

At aliud etiam in causa est, Venerabiles Fratres ac Dilecti Filii, cur vobis cunctisque hominibus spiritualem eiusmodi per Christum renovationem restaurationemque vehementer commendemus. Hoc videlicet necessarium opus non modo privata singulorum vita privatumque bonum postulant, sed totius etiam humanae consortionis suprema salus. Idque potissimum hoc temporum discrimine, dum tristissimae res oculis obversantur omnium ac vel formidolosiores in posterum reformidantur. Nostis enim quae nobis aetas inciderit. Populorum concordia misere diffracta iacet; pacta conventa, quae data utrimque fide sollemniter confirmata fuere, interdum ex una parte solummodo, nec mutuis rationibus antea transactis definiteque compositis, vel immutantur, vel omnino infringuntur; ac vox silet fraterni amoris fraternaeque necessitudinis. Quidquid hominum mens tentando experiendoque peperit, quidquid est virium, quidquid fortunae divitiarumque, id fere omne vel ad bellum gerendum, vel in armorum apparatus confertur increscentem cotidie magis. Quae ad populorum prosperitatem ad auctioremque rerum progressionem gignebantur, ea in praesens, mutato cursu mu-

* Col. III, 9-10.

¹⁰ II Cor., V, 15.

¹¹ II Tim., II, 11-12.

¹² Cf. Rom., VIII, 17.

tatoque ordine, in eorumdem exitium ruinamque convertuntur. Languent, intercepta insidiis omne genus, pacifica commercia; atque adeo tenuiorum praesertim civium classes rerum inopia laborant. Ac praeterea — quod deterius est — dum odio similitateque infusantur animi, multis iam locis, terrae, maria ipsumque caelum, excelsa sempiternae patriae imago, fraterna caede foedantur. Et iura etiam, quibus excultae gentes inter se continentur, non semel violata summo maerore cernimus: unde misere est factum ut urbes non munitae, agricolarum pagi ac vici igneis sint glandibus exterrita, incendio absumpta, ruinisque vastata; utque inermes cives, ac vel ipsi infirmi, vacillantes senes innocentesque pueri e domo sint deturbati ac saepenumero morte confecti.

Quibus quidem ingravescentibus malis quota spes remedii reliqua erit, nisi quae oritur a Christo, ab eius afflatu, ab eiusque doctrina, quae in ipsius Civitatis venas saluberrime influat? Christus siquidem unus sua lege potest suaeque gratia ut privatos, ita publicos renovare ac redintegrare mores; iustam iurium officiorumque aequilibratam restituere; immodicum potiundarum rerum studium temperare; continere cupidinem; ac districtam iustitiam effusa caritate sua consummare atque perficere. Qui potuit nempe imperare ventis ac tempestatibus, ferique maris undas sedare tranquillasque reddere, ille unus itidem potest hominum voluntates ad concordiam fraternumque amorem inflectere; idque efficere ut — rebus omnibus inter gentes non vi, sed veritatis, iustitiae caritatisque ratione sponte feliciterque compositis — excidant gladii ac fluant arma de manibus, quae amico foedere tandem aliquando coniungantur.

Nos igitur, qui, ut paternum erga omnes gerimus animum, ita maerentes filiorum luctus angoresque participamus, a divino Redemptore, hoc sollemni laetoque die, supplici prece contendimus ut Regibus ac Principibus cunctoque populo christiano pacem, concordiam et unitatem largiri dignetur. ¹³ Amen.

¹³ Cf. Litan. Sanctorum.

ACTA SS. CONGREGATIONUM

SACRA CONGREGATIO CONSISTORIALIS

PROVISIO ECCLESiarUM

Ss̃mus Dominus Noster Pius, divina Providentia Papa XII, successivis decretis Sacrae Congregationis Consistorialis, singulas quae sequuntur Ecclesias de novo Pastore providere dignatus est, nimirum:

die 19 Martii 1940. — Cathedrali Ecclesiae Bismarkiensi praefecit R. D. Vincentium I. Ryan, Vicarium Generalem dioecesis Fargensis.

— Titulari episcopali Ecclesiae Coelenae R. D. Georgium I. Donnelly, Antistitem Urbanum, cancellarium Curiae archiepiscopalis S. Ludovici, quem deputavit Auxiliarem Exc. P. D. Ioannis Glennon, Archiepiscopi S. Ludovici.

— Titulari episcopali Ecclesiae Sicensi R. D. Henricum O'Brien, Rectorem Seminarii Sancti Thomae, in dioecesi Hartfortiensi, quem deputavit Auxiliarem Exc. P. D. Mauriti Mc Auliffe, Episcopi eiusdem dioecesis Hartfortiensis.

die 25 Martii 1940. — Archiepiscopali Ecclesiae Anconitanae cum adnexo titulo Numanensi R. P. Marcum Ioannem Della Pietra, Ordinis Fratrum Minorum.

— Cathedralibus Ecclesiis Aeserniensi et Venafranae aequae principaliter unitis R. D. Albertum Carinci, canonicum theologum Capituli metropolitani Lancianensis.

die 28 Martii 1940. — Metropolitanae Ecclesiae Mutinensi et Abbatiae nullius Nonantulanae, invicem perpetuo unitis, Exc. P. D. Caesarem Boccoleri, hactenus Episcopum Interamnensem et Narniensem.

— Cathedrali Ecclesiae S. Caroli Ancudiae R. D. Hernandum Frias Hurtado, parochum in civitate S. Iacobi in Chile.

die 2 Aprilis 1940. — Titulari episcopali Ecclesiae Bosanensi R. D. Vincentium Brizgys, Professorem Seminarii Vilkaviskensis, quem deputavit Auxiliarem Exc. P. D. Iosephi Skvireckas, Archiepiscopi Kaunensis.

SACRA CONGREGATIO PRO ECCLESIA ORIENTALI

DECRETUM

DE RECTA CLERI ORIENTALIS INSTITUTIONE IN TERRITORIIS PATRIARCHALIBUS

Apostolicae Sedi id semper cordi fuit, ut quos sua Dominus benignitate ad sublimem sacerdotii honorem dignaretur vocare, spiritualibus atque ad scientiam pertinentibus disciplinis adprime imbuerentur, quatenus re quidem vera, sal terrae et lux mundi futuri essent atque haberentur.

Maternae huius sollicitudinis circa iuvenes sacros manipulos, spem sanctae Ecclesiae, futuros animarum pastores, haud ultimum sane argumentum his nostris temporibus Litterae Encyclicae exstiterit «Ad catholici sacerdotii», necnon Constitutio Apostolica «Deus scientiarum Dominus» f. r. Pii Pp. XI: quorum documentorum alterum morum institutioni, alterum vero rationi studiorum clericalis militiae pressius consuluit.

Sacra haec Congregatio pro Ecclesia Orientali quae sub immediata Summi Pontificis directione, peculiari studio bonum fovet orientalium fidelium, ac proinde eorum praesertim qui, sacerdotali aucti dignitate, per multiplicem miramque varietatem sacrorum rituum, illorum animas ad Deum ducere atque comitari debent, plurimis atque in dies gravioribus regionum ac populorum sibi curae commissorum perspectis necessitatibus, officii sui censet, ut quae supra memoravimus documenta, quantum fieri possit, peculiarem applicationem sortiantur etiam pro iuvenibus levitis orientalibus, quos, praeter officia cuique sacerdoti communia, naturali quadam necessitate, missionales quoque esse oportet erga eos qui catholicam fidem non habeant, simulque apologetas erga dissidentes fratres, apud quos seu quibuscum vivere debent.

His porro, quae quidem gravissimae sunt, aliae quoque non minoris momenti accedunt rationes, si hodierna tempora ac res, quae ubique progrediuntur, prae oculis habeantur.

Si enim, anteactis temporibus, tantum in urbibus hic rerum progressus fieri consuevit, hodie contra, vel in oppidis et in vicis, patenter habetur; ubi quoque propterea sacerdotibus, sanctitate ac scientia praeditis, omnino opus est: huiusmodi nempe qui verbo apostolico, zelo ac doctrina

omnibus duces se praebeant, arceantque periculum, ne Christifideles erroris malitiaeque facili evadant praeda.

Neque vero praetereundum est cuique sacerdoti gravissimum officii munus incumbere praedicandi ubique atque docendi divinam veritatem, iuxta illud « vos estis sal terrae, vos estis lux mundi »: gravissimum profecto munus, quod si omittere nefas est, adimpleri tamen quidem non potest, nisi sacerdotes scientiae thesauro ac virtutibus eximiis sint praediti.

Quod si in ceteris vitae institutis, utpote iurisperiti, magistratus. medici etc., per plures annos opportunis disciplinarum studiis est incumbendum, praescriptamque lauream oportet adipisci, immo si vel manualium artium cultores, antequam artem exerceant, diuturna indigent praeparatione, multo sane diuturniore ac diligentiore instituto opus est Christi administris, tum ob sublimem sacerdotii dignitatem, tum denique ob eidem adnexum gravissimum pondus, regimen scilicet animarum, de quibus Christo ab iisdem ratio est reddenda.

Neque reapse cogitari possunt sacerdotes — quibus officium est pascere verbo vitae, veritatem docere, dirigere atque firmare per vias iustitiae caritatisque animas a Christo redemptas — minus docti ac parati quam ii, qui corporum solummodo rerumve terrenarum curam susceperint.

Eo igitur consilio ut, quantum fieri liceat, nobilissimum hoc propositum ad effectum deducatur, consulendi nempe sufficienti ac solidae institutioni morali ac doctrinali eorum qui in sortem Domini vocantur, et praecavendi abusus qui, sensim sine sensu, in conferendis sacris Ordinibus haberi forte potuerint, Sacra haec Congregatio, in Plenario Conventu Eñorum Cardinalium, habito die 20 martii a. 1939, totam quaestionem sedulo examinavit, rebusque mature perpensis, haec quae sequuntur statuit ac decrevit:

I — De admissione candidatorum

1° Ut quis in seminarium seu domum religiosam admittatur, ut postea Sacros maiores Ordines recipiat, testimonium exhibeat vitae irreprehensibilis, scripto datum ab ipsius parrocho vel Ordinario, quod iidem ne tradant nisi sua onerata coram Domino conscientia.

2° In seminaria ne admittantur qui ex aliis seminariis, monasteriis, piisque institutis dimissi fuerint, nisi prius consulta S. Congregatione pro Ecclesia Orientali.

3° Si quem vero ad Sacros Ordines vocatum non constet, nec idoneum ad munera eisdem inhaerentia — sacramentorum nempe administratio-

nem, praedicationem verbi Dei, christianam catechesim — neque viribus animoque obsistendi separatis ab unitate Ecclesiae sufficienter sit praeditus, is omnino neque in seminariis, neque in domibus clericalium studiorum, neque in religiosis institutis, uti alumnus, retineri potest, neque denique in sacris constitui, ac sacerdotio initiari.

II - *De alumnorum in seminariis institutione*

4° Tum doctrinalis, tum vero moralis et ascetica alumnorum institutio in seminariis impertienda est, in collegiis nempe seu domibus reservatis tantum alumnis sacerdotio initiandis, quaeque ad huiusmodi finem apposite constituta et ordinata sint.

5° Expleto superiori curriculo litterarum, ad sacerdotium candidati unum *saltem* annum philosophiae studio, tres vero sacrae theologiae impendere debent, firma tamen studiorum ratione Seminariorum atque Institutorum Religiosorum in quibus cursus philosophicus ac theologicus amplior et perfectior laudabiliter iam absolvitur. Patriarchae erit harum rationem disciplinarum seu, uti aiunt « programma » conficere et ad S. Congregationem pro approbatione transmittere.

6° Peculiari denique sollicitudine S. Congregatio commendat, ut candidati idoneos quoque se reddant ad docendum in scholis publicis, necessariamque attestationem, seu diploma, a civili auctoritate adipiscantur, ita ut ad munus publici magistri eligi possint.

III - *De ascensu ad Ordines Sacros*

7° Nequit Episcopus manus cuiquam imponere, nisi prius moraliter ac positive certior factus fuerit de canonica idoneitate eligendi; alioquin non modo gravissime peccat, sed et periculo sese committit cum peccatis alienis communicandi. Quamobrem attestationem sibi procuret necesse est Superioris seminarii seu domus vel monasterii, ubi studiorum curriculum candidatus peregerit, necnon sententiam sive iudicium Commissionis, quam vocant, Ordinandorum Examinatrici, uti per ea quae sequuntur, statuitur.

8° Attestatio Superioris seminarii, monasterii seu domus piae, per secretum scrutinium et cum maiore parte suffragiorum exquirenda, in consilio professorum confici debet; inde vero Ordinario, seu Supremo Ordinis Moderatori, si de religioso agitur, scripto communicari, simulque Commissioni Ordinandorum Examinatrici.

9° Antequam Sacros Ordines conferat, Episcopus sedulo quoque perpendat, se, cum ad sacerdotium aliquem admittit, eum acceptare, suo-

que mancipare servitio, nempe dioecesi atque animabus suae curae commissis, ideoque sibi fieri obnoxium non modo quoad eiusdem statum vel condicionem, sed etiam quoad temporalem substantationem, nisi forte electum substantationis titulum personalem, securum, vereque sufficientem, habere constiterit.

10° Ex hoc gravissimo episcopali officio circa sacerdotum statum ac temporalem condicionem, necessario consequitur Sacros Ordines iis tantum esse conferendos quos animarum bonum expostulat. Sacrilegus reapse abusus plenitudinis sacri characteris censendus est, sacerdotalem conferre ordinem, alicuius familiae seu factionis favore, amicorum vel hominum potentium instantia, vel cuiuslibet humani commodi intuitu.

11° Unusquisque ad Sacros Ordines maiores candidatus, cuiusvis sit aetatis vel condicionis, antequam Ordinem recipiat, coram Commissione Examinatrice se sistere debet, eique de sua ipsius praeparatione satisfacere.

12° Singuli Patriarchatus Commissionem Examinatricem, vi huius Decreti, habento. Haec vero :

a) aliquot membris constare debet nempe 5, 7, 9; numquam tamen minus tribus selectis ex clero saeculari ac regulari, alterius vel proprii ritus;

b) constituatur per Patriarcham una cum Delegato Apostolico; ab eodemque Delegato, nomine huius S. Congregationis, approbetur;

c) examinatores Commissionis studiorum titulum in facultatibus theologicis ac philosophicis regulariter adepti sint, vel saltem bene compleverint integrum studiorum curriculum apud facultatem quamdam seu seminarium, notique sint probata doctrina;

d) Ordinario seu Superiori cuiusvis ordinandi officium sit conven-
tum Commissionis Examinatricis tempestive promovere — nisi forte certa tempora Patriarcha statuerit — ad eamque mittere candidatos. Est autem penes Ordinarium seu Superiorem, ratione temporis vel commoditatis, ad Commissionem alterius Patriarchatus praesentare ordinandos;

e) Commissio sententiam det scripto exaratam duplicique exemplari, quorum alterum servetur in tabulario Eparchiae sive Ordinis ad quem pertinet candidatus, alterum in tabulario seminarii seu instituti ubi studia peracta fuerint;

f) Commissio quoties pro examinibus congregatur, tria saltem membra habeat, et iudicium proferat per suffragium secretum, quod unanimatem prae se ferre debet ut quis ad Sacros maiores Ordines admitti possit. Candidatus vero qui unanimatem non retulerit, Commissioni,

aliquo elapso temporis spatio, denuo se sistendi ius habet, eique contra sententiam recursus patet ad Sacram Congregationem;

g) in examine coram Commissione subeundo unusquisque candidatus satisfacere debet: 1) de sua ipsius praeparatione morali et ascetica; 2) de scientia practica atque theologica cuiusvis Ordinis suscipiendi; 3) de institutione doctrinali, inspectis in primis theologia dogmatica, morali et sacramentaria, liturgia et iure canonico;

h) huiusmodi examen superandum est antequam candidatus ad Sacros maiores Ordines admittatur, atque iterum, secunda vice, priusquam sacerdotio initietur.

13° Ut vero recens ordinati suo munere, qua par est dignitate, fungi pergant, per integrum quinquennium ab initio sacerdotio tenentur singulis annis Commissioni Examinatrici se sistere, ut diversis sacrarum scientiarum disciplinis, antea opportune designatis, satisfaciant et interesse peculiaribus curriculum seu collationibus, quae locorum Ordinarii ac S. Congregatio quotannis promovere curaverint.

Documentum comprobans exitum annui periculi ad Episcopum, vel, si agatur de religiosis, ad Superiorem Ordinis, necnon ad S. Congregationem pro Ecclesia Orientali mittatur.

14° Condicionibus, quas supra recensuimus, circa praeparationem et ascensum ad Sacros Ordines, omnes candidati obstringuntur, sive caelibes sive uxorati advocentur.

IV - *Derogationes et sanctiones*

15° Quaevis derogatio seu dispensatio ab his quae praesenti decreto statuta sunt, maxime vero circa ea quae attinent ad obligationem ac tempus commorationis in seminario seu domo ecclesiastica, ad sententiam Superioris seminarii seu instituti pii, necnon Commissionis Examinatricis, S. Congregationi reservatur.

16° Qui sine praevia in aliquo seminario seu domo ecclesiastica, praescripta commoratione, vel non obtentis, quae supra enumerantur ac requiruntur, documentis favorabilibus, Sacris maioribus Ordinibus initiatus fuerit, ipso facto ab exercitio ordinis suspensus manet, et ad S. Sedem recurrere debet.

17° Suspensionem item a collatione Sacrorum Ordinum Episcopus ipso facto incurrit, qui scienter Sacros maiores Ordines candidato de quo in num. 16 contulerit.

Quae omnia, relata Ssmo D. N. Pio, div. prov. Papa XII, in Audientia habita ab infrascripto Cardinali a secretis die 27 m. Ianuarii a. 1940,

Beatissimus Pater adprobare dignatus est et per praesens decretum iussit publici iuris fieri.

Contrariis quibuslibet minime obfuturis.

Datum Romae, ex Aedibus S. Congregationis pro Ecclesia Orientali, die 27 m. Ianuarii, in festo S. Ioannis Chrysostomi, a. 1940.

EUGENIUS Card. TISSERANT, *a secretis*.

L. ☒ S.

Iosep̃ Cesarini, *Adessor.*

SACRA CONGREGATIO RITUUM

I

RUTHENEN.

BEATIFICATIONIS ET CANONIZATIONIS VENERABILIS SERVAE DEI MARIAE GULIELMAE DE RODAT, FUNDATRICES SORORUM A SACRA FAMILIA.

SUPER DUBIO

An et de quibus miraculis constet in casu et ad effectum de quo agitur

Miserentissimo Divinae Providentiae consilio factum est ut, dum, sub decimi octavi saeculi fine, impiorum molimine, Encyclopaedistarum praesertim, paene infinita malorum colluvies gallicam gentem quaquaversus perturbabat, ex ipso eius sinu confertum martyrum agmen pro aris et focus sanguinem generose fundere non dubitaverit, atque non pauci, qui tot tantisque ruinis verbo, opera et exemplo efficax remedium attulerunt, exurgerent. Quibus iure merito Maria Gulielma Aemilia de Rodat est accensenda, quae anno 1797 in Ruthenensi dioecesi nata, non modo virtutum omnium heroico exercitio inclaruit, sed et actuosissimam vitam, una cum religiosa familia a se condita, in puellarum educatione atque institutione felicissimo exitu devovit. Ad tantum autem opus ad effectum perducendum totam fiduciam suam in Deo plenissime collocavit, adeo ut de ea passim diceretur: *Dextera manu Deum apprehendebat, sinistra vero pro Eo et pro animabus se impendebat*. Hac fiducia confortata amaritudines, dolores, contraria quaeque superavit, caelestemque coronam, ut videtur, sibi comparavit ad divinum Sponsum evolvans die 19 Septembris mensis a. D. 1852.

Quum sanctitatis fama post eius felicem obitum non deferbuisset, ordinaria auctoritate inquisitiones peractae sunt, servatisque de iure servandis eius Causa Sacrae huic Congregationi a Pio Papa IX f. r. die 7 Martii a. 1871 fuit commissa. Apostolico dein processu constructo, atque de virtutibus in sacra Congregatione discussa quaestione, Leonis XIII auctoritate, die 14 Iunii a. 1901 Servam Dei heroicis fulsisse virtutibus fuit decretum. Diligentes actores duas miras sanationes, eius interventu obtentas, Sacrae Congregationis examini subiecerunt, quae, si uti vera miracula agnoscerentur, viam ad sollemnem Beatificationem complanarent. Hae autem sunt :

I. Maria Verdier vidua Girard anno 1894 ineunte in sinistro sinu canceroso tumore tentata fuit cum glandularum sinistrae axillae inflatione. Hanc diagnosim, quam medicus alter alterque chirurgus edixerant, non solum tres periti ex officio confirmarunt, sed alii duo quoque additi, quasi peritissimi plene probaverunt. Cancer autem est omnino naturae viribus insanabilis. Infausta itaque prognosis.

Iamvero Maria, eius propinqui, atque sacrae Familiae Sorores fervidas ad Deum effudere preces, reliquiis quoque Venerabilis Aemiliae aegro sinui appositis, ut eiusdem intercessione infirmam sanare dignaretur.

Mirantibus a cura medicis ceterisque, intra paucorum dierum spatium Maria perfecte sanata est, nec amplius in morbum recidit. Tum duo medentes, tum officiales periti miraculum a Deo patratum hac in sanatione fatentur.

II. Gabriela Hambrouch vidua Breithoff diffusa acutissima peritonite postoperatoria cum entero-cutanea fistula laborabat, quin ulla recuperandae valetudinis spes affulgeret, duorum medicorum iudicio, qui ad paucas tantum horas perdurare posse edixerant; quare sero Dominicae diei, 13 Martii a. 1921, sacro oleo fuit inuncta. Has diagnosim et prognosim tres periti ab hac Sacra Congregatione adlecti plene confirmarunt. Naturalibus artisque medicae remediis incassum cedentibus, Venerabilis Aemilia tantum ferventer fuit invocata, de eiusque reliquiis pars fuit morientis corpori apposita. Placide infirma quievit, somnumque cepit: media nocte infirmariae Sorori dixit se bene valere iterumque obdormivit.

Summo mane sequenti, nullum gravissimi morbi indicium superesse infirma persensit, Sororque assistens recognovit. Paucas post horas perfecte sanata eam medens edixit. In qua recuperata valetudine perseveravit. Duo medentes in iudicio excussi, tresque ex officio periti unanimiter in miraculum concedunt.

Super hisce sanationibus Apostolicae inquisitiones in Ruthenensi et

Parisiensi nec non Mechliniensi Curiis fuerunt adornatae, pro quarum iuridico valore die 1° Februarii mensis anno proxime elapso decretum est. Die 27 Iunii antepraeparatorius Sacrae huius Congregationis coetus coram Rev^mo Cardinali Alexandro Verde, Causae Ponente seu Relatore, coactus est, cui praeparatorius die 7 Novembris coram PP. Cardinalibus successit. Denique die 5 mensis Martii hoc anno coram Ss^mo D. N. Pio Papa XII in generalibus Comitibus idem Rev^mus Cardinalis dubium proposuit disceptandum: *An et de quibus miraculis constet in casu et ad effectum de quo agitur.* Rev^mi Cardinales, Officiales Praelati Patresque Consultores sua quisque edidere suffragia. Beatissimus vero Pater, qui haec attento animo audiverat, suam differre censuit aperire mentem, adstantes hortatus ut una secum a Deo lumen implorarent.

Sententiam autem edere volens, Dominicam hanc in Palmis selegit, diem 17 Martii mensis, sapienter auspicans, ut sicut *Deus per olivae ramum pacem in terris columbam nuntiare iussit* (or. in bened. palm.) ita, Venerabili Aemilia deprecante, quae per hoc decretum ad altarium honores feliciter properat, Deus mundo, tam graviter perturbato bellisque commoto, pacem in iustitia misericorditer largiri dignetur.

Quapropter Rev^mis Cardinalibus Carolo Salotti, Sacrae Rituum Congregationis Praefecto atque Alexandro Verde, Causae Ponente, nec non R. P. Salvatore Natucci Fidei Promotore generali meque infrascripto Secretario arcessitis, sacrosancta Hostia religiosissime litata, decrevit: *Constare de duobus miraculis a Deo per Venerabilis Mariae Gulielmae Aemiliae de Rodat intercessionem patratis, nempe: De instantanea perfecta sanatione tum Mariae Verdier viduae Girard a conceroso tumore in sinistro sinu cum glandularum axillae inflatione, tum Gabrielae Hambrouch viduae Breithoff a peritonite diffusa, acutissima lethali cum fistula enterocutanea.*

Datum Romae, die 17 Martii, Dominica in Palmis, a. D. 1940.

✠ CAROLUS Card. SALOTTI, Episcopus Praenestinus,
Praefectus.

L. ✠ S.

A. Carinci, Secretarius.

Palmis. Quare infrascriptum Cardinalem, R. P. Salvatorem Natucci, Fidei Promotorem generalem meque infrascriptum Secretarium ad Se accivit. Divinoque Eucharistico sacrificio pientissime litato, edixit: *Tuto procedi potest ad sollemnem Venerabilis Mariae Crucifixae Di Rosa Beatificationem.*

Hoc autem decretum publici iuris fieri, in acta Sacrae Rituum Congregationis referri, Apostolicasque Litteras sub Piscatoris anulo expediri mandavit.

Datum Romae, die 17 Martii, Dominica in Palmis, a. D. 1940.

✠ CAROLUS Card. SALOTTI, Episcopus Praenestinus,
Praefectus.

L. ✠ S.

A. Carinci, *Secretarius.*

ACTA OFFICIORUM

DATARIA APOSTOLICA

DECLARATIO

DE CONDITIONIBUS IN CONFERENDO CANONICATU THEOLOGALI REQUISITIS

Quae in *Motu Proprio* Pii fel. rec. Pp. XI «Bibliorum scientiam» diei 27 Aprilis 1924 (*Acta Apost. Sedis*, 16, 1924, pag. 181) sub II statuta sunt, de requisitis in eo cui conferendum sit Beneficium in quo canonice insit onus Sacrae Scripturae populo explanandae, ita sunt interpretanda, ut, ceteris paribus, ille, etiam Doctori in Sacra Theologia (de quo in Canone 399, § 1), praeferatur, qui Laurea aut Licentia in Re Biblica insignitus sit.

Ex Audientia Ss^{mi} diei 8 Aprilis 1940.

F. Card. TEDESCHINI, S. R. E. Datarius.

L. ☒ S.

Ioseph Guerri, *Regens*.

DIARIUM ROMANAE CURIAE

SACRA CONGREGAZIONE DEI RITI

Martedì, 2 aprile 1940, nel Palazzo Apostolico Vaticano, all'augusta presenza del Santo Padre, si è adunata la Congregazione *generale* dei Sacri Riti, con l'intervento degli E^mi e Rev^mi Signori Cardinali, dei Prelati Officiali e dei Consultori teologi, i quali hanno dato il loro voto sul *Tuto* per la beatificazione della Venerabile Serva di Dio Maria Guglielma Emilia de Rodat, fondatrice delle Suore della S. Famiglia, nonchè sui miracoli che si asseriscono da Dio operati ad intercessione del Venerabile Servo di Dio Ignazio da Laconi, laico professo dell'Ordine dei Minori Cappuccini.

Martedì, 9 aprile 1940, nel Palazzo Apostolico Vaticano, si è adunata la S. Congregazione dei Riti *ordinaria* e *ordinaria particolare* con l'intervento degli E^mi e Rev^mi Signori Cardinali e dei Rev^mi Prelati Officiali, i quali hanno discusso:

I. Sulla Introduzione della causa di beatificazione delle Serve di Dio:

a) Maria Eugenia di Gesù, fondatrice dell'Istituto delle Suore dell'Assunzione.

b) Giuseppina Gand (Suor San Domenico della Croce), fondatrice della Congregazione di S. Caterina da Siena e del Terz'Ordine di S. Domenico.

II. Sulla riassunzione della causa di canonizzazione della Beata Bartolomea Capitanio, fondatrice delle Suore della Carità.

III. Sulla validità dei processi dei miracoli della Beata Caterina Labouré, della Società delle Figlie della Carità di S. Vincenzo de' Paoli, e della Venerabile Serva di Dio Teresa Eustochio Verzeri, fondatrice dell'Istituto delle Figlie del S. Cuore di Gesù.

IV. Sulla validità dei processi delle virtù del Servo di Dio Federico Albert, sacerdote, vicario parrocchiale e foraneo.

SACRA PENITENZIERIA APOSTOLICA

AVVISO DI CONCORSO

Nel Sacro Tribunale della Penitenzieria Apostolica è indetto il concorso all'Ufficio di *Sostituto* per titoli ed esami.

I Sacerdoti che volessero prendervi parte, purchè abbiano compiuti i trentacinque anni e siano approvati per le confessioni dei fedeli *utriusque sexus*,

dovranno esibire alla Segreteria dello stesso Tribunale entro il 15 maggio p. v. la domanda corredata del *Nulla osta* del rispettivo Ordinario e del Vicariato di Roma insieme con i documenti degli studi compiuti, dei gradi accademici conseguiti e di altri eventuali titoli.

Si terrà in particolare considerazione la conoscenza di lingue estere.

Gli esami consisteranno in una prova scritta ed orale su materie di teologia morale e di diritto canonico ed avranno luogo nei locali della Segreteria (Palazzo del S. Uffizio) in giorni ed ore che saranno comunicati direttamente ai singoli interessati.

Roma, dalla S. Penitenzieria Apostolica, 5 aprile 1940.

S. LUZIO, *Reggente*.

SEGRETERIA DI STATO

NOMINE

Con Biglietto della Segreteria di Stato in data 10 aprile 1940, il Santo Padre Pio XII, felicemente regnante, si è degnato di nominare Sua Eccellenza Don Leone Massimo, dei Principi di Arsoli, Duca di Anticoli Corrado, *Coadiutore di Sua Eccellenza il Principe Don Camillo Francesco Massimo, nell'Ufficio di Soprintendente Generale alle Poste.*

Parimenti con Biglietti della Segreteria di Stato, il Santo Padre Pio XII, felicemente regnante, si è degnato nominare:

Camerieri Segreti Soprannumerari di S. S.:

17	maggio	1939.	Monsig. Antonio Mantica, dell'archidiocesi di Bucarest.
18	maggio	»	Monsig. Giuseppe Delgado, dell'archidiocesi di Parahyba.
»	»	»	Monsig. Giovanni Continho, della medesima archidiocesi.
29	giugno	»	Monsig. Manoel Soares, dell'archidiocesi di San Sebastiano di Rio de Janeiro.
3	agosto	»	Monsig. Marino Cappellini, della diocesi di Campos.
10	agosto	»	Monsig. Giuseppe de Deus, della diocesi di Campanha.
»	»	»	Monsig. Adriano Dienes, della diocesi di Cassovia.
»	»	»	Monsig. Giuseppe Fogarassy, dell'amministrazione apostolica di Cassovia slovacca.
»	»	»	Monsig. Valentino Bélafi, della medesima amministrazione apostolica.
»	»	»	Monsig. Geysa Giuseppe Fekete, della diocesi di Cassovia.
»	»	»	Monsig. Nicola Pfeiffer, della medesima diocesi.
»	»	»	Monsig. Gioacchino Pereira Seco, della diocesi di Guarda.

- 24 agosto 1939. Monsig. Porfirio da Cruz Quintela, del Patriarcato di Lisbona.
- 7 settembre » Monsig. Abele Mendez Telles, della diocesi di Riberão Preto.
- 28 » » Monsig. Paolo A. Marques, del Patriarcato di Lisbona.
- » » » Monsig. Guglielmo Arnold, della diocesi di Riberão Preto.
- » » » Monsig. Giuseppe Mendes, della medesima diocesi.
- 14 dicembre » Monsig. Vincenzo Jacono, della diocesi di Agrigento.
- » » » Monsig. Francesco Vannini, dell'archidiocesi di Ancona.
- » » » Monsig. Sante Milano, dell'archidiocesi di Bari.
- » » » Monsig. Domenico Trisoglio, della diocesi di Casal Monferrato.
- » » » Monsig. Carlo Isotti, della diocesi di Fano.
- » » » Monsig. Giuseppe Potentini, dell'archidiocesi di Fermo.
- » » » Monsig. Fabio Fabbi, della diocesi di Norcia.
- » » » Monsig. Dante Barbieri, dell'archidiocesi di Spoleto.
- 11 gennaio 1940. Monsig. Vito Staffieri, dell'archidiocesi di Matera.
- 18 » » Monsig. Giovanni Barlassina, della diocesi di Novara.
- » » » Monsig. Ettore Morisi, della diocesi di Piacenza.
- 19 » » Monsig. Agostino Pallaroni, della medesima diocesi.
- » » » Monsig. Alfonso Fermi, della medesima diocesi.
- » » » Monsig. Paolo Checchi, della medesima diocesi.
- » » » Monsig. Alessandro Bersani, della medesima diocesi.
- » » » Monsig. Giulio Razza, della medesima diocesi.
- » » » Monsig. Tarquinio Mosconi, della medesima diocesi.
- » » » Monsig. Guglielmo Bertuzzi, della medesima diocesi.
- » » » Monsig. Giuseppe Latini, della diocesi di Teramo.
- » » » Monsig. Pietro Iobbi, della medesima diocesi.
- » » » Monsig. Giulio Albani, della medesima diocesi.
- 8 » » Monsig. Giuseppe Chiot, della diocesi di Verona.
- » » » Monsig. Fortunato Bonetti, della medesima diocesi.
- 25 » » Monsig. Agostino Wolf, della diocesi di Sirmio.
- » » » Monsig. Adolfo Dosio, dell'archidiocesi di Torino.
- 1 febbraio » Monsig. Paolo Buttigieg, della diocesi di Malta.
- » » » Monsig. Teodoro Ermanno Andrea Maria van der Mark, della diocesi di Ruremonda.
- » » » Monsig. Giuseppe Adriano Kwisthout, della medesima diocesi.
- » » » Monsig. Raffaele Montaruli, della diocesi di Ruvo e Bionto.
- » » » Monsig. Rocco Gramegna, della medesima diocesi.
- » » » Monsig. Giuseppe Mazzoni, della medesima diocesi.
- 8 » » Monsig. Paolo Comparato, della diocesi di Agrigento.

8	febbraio	1940.	Monsig. Giacomo G. Duffy, della diocesi di Cleveland.
»	»	»	Monsig. Giorgio A. Whitehead, della medesima diocesi.
»	»	»	Monsig. Roberto B. Navin, della medesima diocesi.
»	»	»	Monsig. Domenico Cambiaso, dell'archidiocesi di Genova.
15	»	»	Monsig. Vincenzo Galleni, della diocesi di Apuania.
»	»	»	Monsig. Luigi Figna, della diocesi di Imola.
»	»	»	Monsig. Achille Leleu, della diocesi di Lilla.
»	»	»	Monsig. Antonio Jacobs, dell'archidiocesi di Los Angeles.
22	»	»	Monsig. Emilio Guano, dell'archidiocesi di Genova.
»	»	»	Monsig. Franco Costa, della medesima archidiocesi.
29	»	»	Monsig. Crescenzo Amodeo, della diocesi di Avellino.
»	»	»	Monsig. Antonio Zara D'Aulizio, della diocesi di Caserta.

Camerieri Segreti Soprannumerari di Spada e Cappa di S. S.:

20	aprile	1939.	Il sig. Enrico de Courcy May, della diocesi di Nizza.
5	luglio	»	Il sig. Marchese Pasquale Pinto, del vicariato apostolico di Aleppo.
»	»	»	Il sig. Cirillo Rocke, dell'archidiocesi di Westminster.
29	settembre	»	Il sig. Emanuele Francesco de Barros Visconte di Santarem, del patriarcato di Lisbona.
14	dicembre	»	Il sig. Rodolfo Marchant et d'Ansembourg, della diocesi di Ruremonda.
11	gennaio	1940.	Il sig. Paolo Cassinis (Roma).
15	febbraio	»	Il sig. Luigi Tagliapietra, del patriarcato di Venezia.
7	marzo	»	Il nob. Antonino Catalano dei Signori del Marcato di Melilli, dell'archidiocesi di Catania.

Camerieri d'onore in abito paonazzo di S. S.:

10	agosto	1939.	Monsig. Stefano Demeter, dell'amministrazione apostolica di
----	--------	-------	---

- 7 settembre 1939. Monsig. Biagio Baffa, della diocesi di Rio Preto.
 19 gennaio 1940. Monsig. Vincenzo Gandolfi, dell'archidiocesi di Bologna.
 » » » Monsig. Luigi Roncagli, della medesima archidiocesi.
 » » » Monsig. Giacinto Marcozzi, della diocesi di Teramo.
 » » » Monsig. Gaetano Cicioni, della medesima diocesi.
 15 febbraio » Monsig. Alfredo Ferri, della diocesi di Imola.
 » » » Monsig. Francesco Veglia, della diocesi di Mondovì.
 » » » Monsig. Felice Basile, della diocesi di Nola.
 » » » Monsig. Fortunato Giuseppe Mantovani, della diocesi di Verona.
 22 » » Monsig. Felice Di Giulio, dell'archidiocesi di Lucca.
 29 » » Monsig. Angelo Capobianco, della diocesi di Avellino.
 » » » Monsig. Antonio Vecchi, della medesima diocesi.
 15 » » Monsig. Stefano Mondino, della diocesi di Mondovì.

Camerieri d'onore soprannumerari di Spada e Cappa di S. S.:

- 9 marzo 1939. Il sig. Lorenzo Valeri (Roma).
 19 gennaio 1940. Il sig. Domenico Piani, della diocesi di Imola.
 31 » » Il sig. Pio Girelli (Roma).
 15 febbraio » Il sig. Pio Folchi (Roma).
 7 marzo » Il sig. Giuseppe Breccia, dell'archidiocesi di Fermo.
 9 » » Il sig. Gino Maggia, della diocesi di Padova.
 15 » » Il sig. Luigi Meda, dell'archidiocesi di Milano.

Cappellani Segreti d'onore di S. S.:

- 19 gennaio 1940. Monsig. Celso Venturi, dell'archidiocesi di Bologna.
 » » » Monsig. Emilio Faggioli, della medesima archidiocesi.

Cappellani d'onore extra Urbem di S. S.:

- 19 gennaio 1940. Monsig. Giuseppe Cappelli, della diocesi di Piacenza.
 15 febbraio » Monsig. Angelico Comuzzi, dell'archidiocesi di Udine.
 29 » » Monsig. Giuseppe Pasquariello, della diocesi di Avellino.

NECROLOGIO

- 28 febbraio 1940. Monsig. Emanuele Hanisch, Vescovo tit. di Gor.
 14 marzo » Monsig. Giovanni Onorato Carcaterra, Vescovo tit. di Ipso.
 2 aprile » Monsig. Renato Pontes, Vescovo di Valencia nel Brasile.
 9 » » Eñño Signor Card. GIOVANNI VERDIER, Arcivescovo di Parigi.
 14 » » Monsig. Dionisio Njaradi, Vescovo di Crisio.

CODICIS IURIS CANONICI FONTES, cura Emi

PETRI CARD. GASPARRI, in-8°.

		Roma	Italia	Estero
		L.	L.	L.
Vol. I.	Concilia generalia - Romani Pontifices, usque ad annum 1745 (n. 1-364), pp. xvi-954	65	68	75
Vol. II.	Romani Pontifices, ab anno 1746 ad annum 1885 (n. 365-544), pp. xii-1012	70	73	80
Vol. III.	Romani Pontifices, ab anno 1887 ad annum 1917 (n. 545-713), pp. xii-870	65	68	75
Vol. IV.	Curia Romana, S. C. S. Off. - S. C. Ep. et Reg. (n. 714-9055), pp. xxxii-1117	85	88,50	97
Vol. V.	Curia Romana, S. C. Consistorialis - S. C. de Sacramentis - S. C. Concilii (n. 3056-3704), pp. xl-1116	85	88,50	97
Vol. VI.	Curia Romana, S. C. Concilii, an. 1761-1917 - S. C. super statu Regul. - S. C. de Religiosis (n. 3705-4427) pp. xx-1034	80	83,50	92
Vol. VII.	Curia Romana, S. C. de Propaganda Fide - S. C. Indulg. - S. C. Indicis - S. R. C. - An. 1588-1790 (n. 4428-5522) pp. xxxvi-1060	80	83,50	92
Vol. VIII.	Curia Romana, cura et studio Emi Iustiniani Cardinalis Serédi editi (n. 5523-6464). In-8°, pp. xx-620	65	68	73
Vol. IX.	Tabellae, pp. xxviii-311	40	42	45

Legati in pelle e tela nera (o rossa) con punte di pelle, testa rossa lucida, titolo, nervi al dorso, ciascun volume aumenta di L. 20.

CODIFICAZIONE CANONICA ORIENTALE - FONTI

SERIE I

Fasc. I.	Testi vari di diritto nuovo (1550-1903) - Parte prima
----------	---

CODEX IURIS CANONICI

PII X PONTIFICIS MAXIMI iussu digestus BENEDICTI PAPAE XV auctoritate promulgatus, praefatione EMI PETRI Card. GASPARRI et indice analytico-alphabetico auctus.

	Roma	Italia	Estero
	L.	L.	L.
— (A) Editio in-18 ^o (cm. 9 1/2 × 15), charta subtili non translucida; fol. LXXII-918	12 —	13 —	14 —
— (B) <i>Linteo connectum, angulis rotundatis</i>	16 —	17,50	19 —
— (C) Editio in-18 ^o (cm. 9 × 14), charta indica; fol. LXXII-918. — <i>Linleo connectum</i>	20 —	21,50	22,50
— (D) <i>Pelle vitulina connectum, angulis rotundatis, dorso flexibili</i>	25 —	26,50	27,50
— (E) Editio in-12 ^o (cm. 12 1/2 × 19 1/2); fol. XLIV-854	15 —	16,50	20,50
— (F) <i>Linleo connectum, angulis rotundatis</i>	22 —	23,50	27,50
— (P) <i>Volumen partim corio, partim linleo connectum</i>	27 —	28,50	32,50
— (G) Editio in-12 ^o cum Fontium annotatione (cm. 12 1/2 × 19 1/2), charta subtili; fol. XLVIII-933	26 —	26,50	32 —
— (H) <i>Linleo connectum, angulis rotundatis</i>	33 —	34,50	39 —
— (Q) <i>Volumen partim corio, partim linleo connectum</i>	38 —	39,50	44 —
— (L) Idem, charta indica (in fogli piegati)	30 —	31,50	35 —
— (M) Idem, charta indica, <i>linleo connectum</i>	37 —	38,50	42 —
— (N) Idem, charta indica, <i>pelle vitulina connectum, angulis rotundatis, dorso flexibili</i>	48 —	49,50	53 —
— (R) <i>Volumen partim corio, partim linleo connectum</i>	42 —	43,50	47 —
— (O) Editio in-8 ^o cum Fontium annotation			

